

KATRIN ENNI

Portfoolio

Eesti Kunstiakadeemia / Estonian Academy of Arts

Vabade kunstide teaduskond / Faculty of Fine Arts

Installatsiooni ja skulptuuri õppetool / Department of Installation and Sculpture

2018

CV

Katrin Enni
Sündinud 1976 Tallinnas
Elab ja töötab Tallinnas
katrin.enni@gmail.com

Haridus

2018 Eesti Kunstiakadeemia, vabade kunstide teaduskond, installatsioon ja skulptuur, BA
2001-2002 Eesti Kunstiakadeemia Avatud Akadeemia, graafiline disain (lõpetamata)
2000 Tartu Ülikool, majandusteaduskond, BA

Rühmanäitused

2018 TASE lõputööde näitus
2018 Külaskäigud. Draakoni Galerii keldrisaal. Kuraator Britta Benno.
2018 Plastic Shamanism. Kuraator Margit Säde.
2017 LUUPLOOP. ARSi projektiruum. Kuraator Elin Kard.
2017 Mirage. ISFAG Galerii. Kuraatorid Taavi Kasemägi ja Katrin Enni.
2017 Ruuminihe. Arvamusfestival, Paide. Kuraator Martin Laidla.
2017 TASE film 2017. Osalemine filmiga "Intruder".
2017 VideoFormes festival, Clermont Ferrand, Prantsusmaa. Osalemine filmiga "Intruder"
(tudengifilmide programmi raames). Kuraator Raivo Kelomees.
2017 Noore Skulptori Preemianäitus. Evald Okase Muuseum. Kuraator Kirke Kangro.
2017 DINGS. ARS-i projektiruum. Kuraatorid Taavi Talve ja Krista Mölder.
2016 Raja Spring Show. Raja Galerii.
2016 FELIX. Raja Galerii. Kuraator Kristi Kongi.

Kuraatoriprojektid

2017 Mirage. ISFAG Galerii.

Bibliograafia

<https://online.le.ee/2017/06/11/evald-okase-muuseumi-hooaja-avanaitusel-kasvavad-puud/>
<http://www.sirp.ee/s1-artiklid/arhitektuur/vahekasutus-festivali-korras-eeskujulik-juhtum-paides/>

Minu loomingu läbivaks teemaks on ajutise ja püsiva vahelise jõuvahekorra uurimine. Ühelt poolt kajastub selles igatsus millegi püsiva järele, teiselt poolt arusaam, et midagi ei ole lõplikku, kõik püsivaks peetav võib laguneda, samas kui ajutine võib jääda kestma väga pikaks ajaks. Oluliseks muutub kohalolu ühes täiuslikus momendis, kui kõik on täpselt õigesti või hoopis täiesti juhuslik.

Õpingute käigus olen hakanud tundma järjest rohkem huvi heli vastu. Mind köidab heli võime pingestada ruumi, heli kommunikatiivsus ning vahetus. Samas ei huvita mind mitte niivõrd heli kui iseseisev meedium, vaid heli kui tervikliku installatsiooni osa, koostöös ruumi ning selles asuvate objektidega või liikuva pildiga.

Mulle meeldib ka tekitada olukordi, kus tegelikkus ja väljamõeldis omavahel segunevad, püüdes vaataja tähelepanu temas hetkelise segadustunde tekitamisega. Mind huvitab hetk, mille käigus reaalsustaju kujuneb ning mulle meeldib sellega mängida, püüdes selle abil jõuda asjade sügavama olemuseni.

Ma eelistan sageli jääda oma töödes abstraktsele tasandile, seletamata lõpuni lahti kõiki tähendusi. Soovin, et vaatajal jääks võimalus tööd ise tõlgendada. Minu jaoks on oluline anda edasi meeleolu, tekitada aistinguid ja kutsuda esile vaataja enese assotsiatsioone ja mõtteid.

TEHISKEVAD

Installatsioon, mikromootorid, ready-made objektd, mikrokontroller

Mõõdud muutuvad

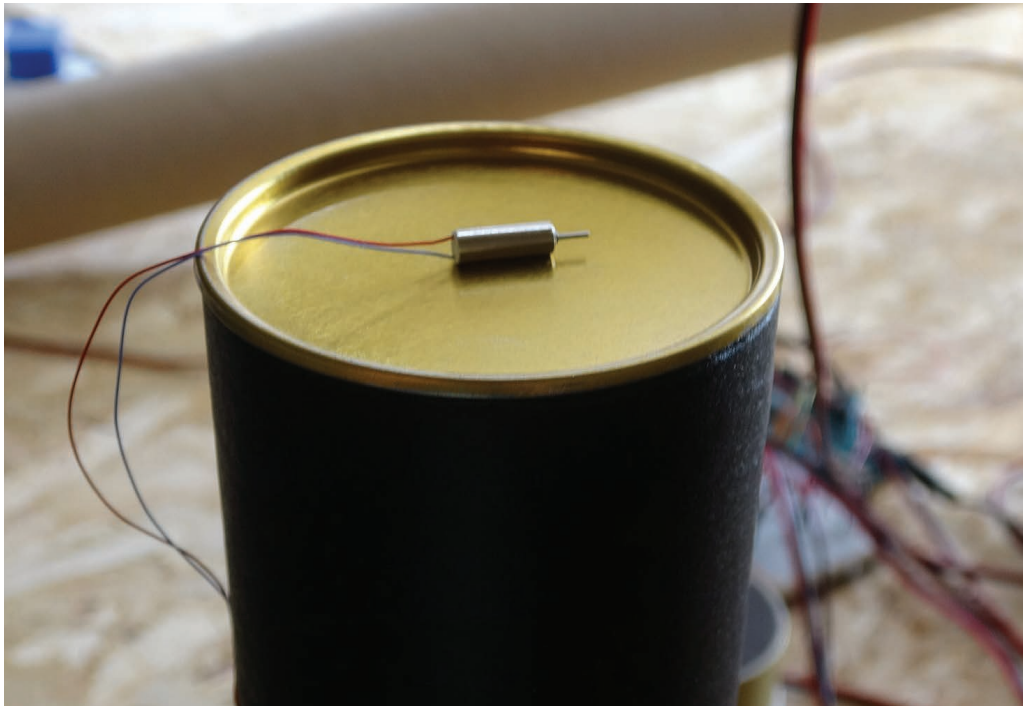
2018

Juhendaja: Taavi Piibemann

Kineetiline heliinstallatsioon koosneb Arduino poolt juhitud improviseeritud muusikainstrumentidest. Iga instrument koosneb mikromootorist ja ühest objektist. Mootori pöörlemisel vastu objekti tekib mehhaaniline heli, mille kõla sõltub mootori töökiirusest ning objekti füüsilistest omadustest. Mootorid toimivad igaüks oma intervalli ja rütmi alusel, imiteerides lindude ja putukate hääliitsusi (nagu näiteks rukkirääk, öösorr, rähn, öökull, mesilane, rohutirts, ritsiklind, tikutaja, muustrastas). Mõned neist on jagatud paaridesse, moodustades duette, kus üks instrument vastab sama lauluviisiga teisele instrumendile, sarnaselt nagu linnud looduses omavahel suhtlevad. Tekib tehniline helimaastik, mis oma rütmi ja kõla poolest meenutab kevadist metsa.

Teos sündis ühelt poolt soovist luua heliinstallatsioon, kus heli sünniks ruumis koha peal, kahe pinna omavahelisel kokkupuutel, teiselt poolt inspireeris mind Veljo Runneli ja Fred Jüssi poolt lindistatud looduhääle plaat "Öö hääled", mis pani mind mõtlema erinevate viiside üle, kuidas on võimalik heli tekitada.

Teos on eksponeeritud TASE 2018 lõputööde näitusel.

Tehiskevad, fotod instrumentidest

TÖÖ

Performatiivne installatsioon, metallist raamid, heli

Mõõdud muutuvad

2017

Juhendajad: Taavi Talve ja Indrek Köster

Töö valmis installatsiooni ja skulptuuri osakonna suvepraktikal Kreenholmi Manufaktuuris. Inspiratsiooni teose loomiseks sain Kreenholmi Manufaktuuri suurte tehaseruumide akustikast – kui näiteks krohvitükk seinalt maha koorus, kajas selle kukkumise heli ruumis veel mitukümmend sekundit.

Teose loomiseks vajalikud metallraamid leidsin samast hoonest. Asetasin 47 suurt metallraami püstiselt ühtlaste vahedega sirgesse ritta, markeerides joont, millel kunagi paiknesid kudumismasinad. Pidasin silmas, et raamide omavaheline kaugus oleks selline, et kui üks raam kukuks, tooks see kaasa kogu rea langemise.

Kui raskeid metallraame oma kohale paigutasin, tekitas mu töötamine valju müra, mida salvestasin. Valmis teose eksponeerimisel taasesitasin sama heli installatsiooni *soundtrack'ina*.

Teose performatiivseks osaks oli esimese raami ümberlökkamine, millele järgnes ka kõigi teiste raamide langemine doominokividenä, kõrvulukustava müra saatel.

Peale kokkuvarisemist moodustasid metallraamid põrandal korrapärase mustri ja installatsioon võttis uue kuju.

Installatsioon koos heliga: <https://vimeo.com/257780343>

Ümberlökkamine: <https://vimeo.com/270601233>

Töö, installatsioonivaade, Kreenholmi Manufaktuur, 2017

Töö, installatsioonivaated, Kreenholmi Manufaktuur, 2017

Töö kokkuvarisemine, video stillkaadrid performatiivsest osast.
Kreenholmi Manufaktuur, 2017

Töö peale kokkuvarisemist, installatsioonivaade
Kreenholmi Manufaktuur, 2017

TRANSIIT

Installatsioon, digitaalne video, heli

Möödud muutuvad

2017

Juhendajad: Krista Mölder ja Taavi Talve

Prantsuse antropoloog Marc Augé nimetas anonüümseid transiitpaikasid mittekohtadeks. Videoteose heliriba on lindistatud liikumise pealt erinevates mittekohtades. Näiteks ostukeskuse labürinditaolistes koridorides, vanas suusatõstukis kõrgel Alpides ja lennukis.

Mind inspireeris ruumiline info, mis nendes heliribades sisaldus, samas ka nende täiesti neutraalne ja mittemidagiütlev olemus. Minu jaoks sisaldus selles teatav ootusseisund, mis paratamatult kaasneb kuhugi liikumisega.

Taustaks heliribale lõin 3D simulatsiooni lõputust anonüümsest valgete seintega udusest ruumist, mis koosneb pikkadest koridoridest. Kaamera liigub mööda koridore, keerates ümber nurkade justkui kohale jõudmise ootuses, kuid nurga taga avaneb taas järgmine koridor ning kaamera jätkab oma lõputut liikumist.

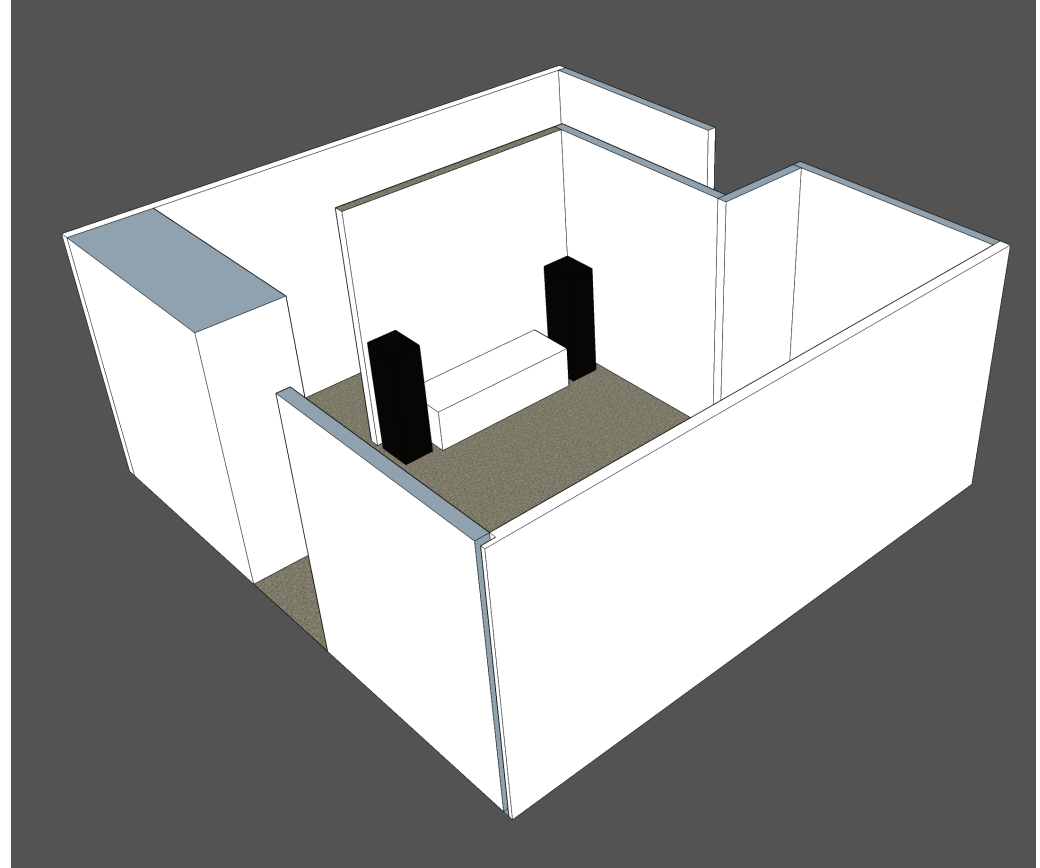
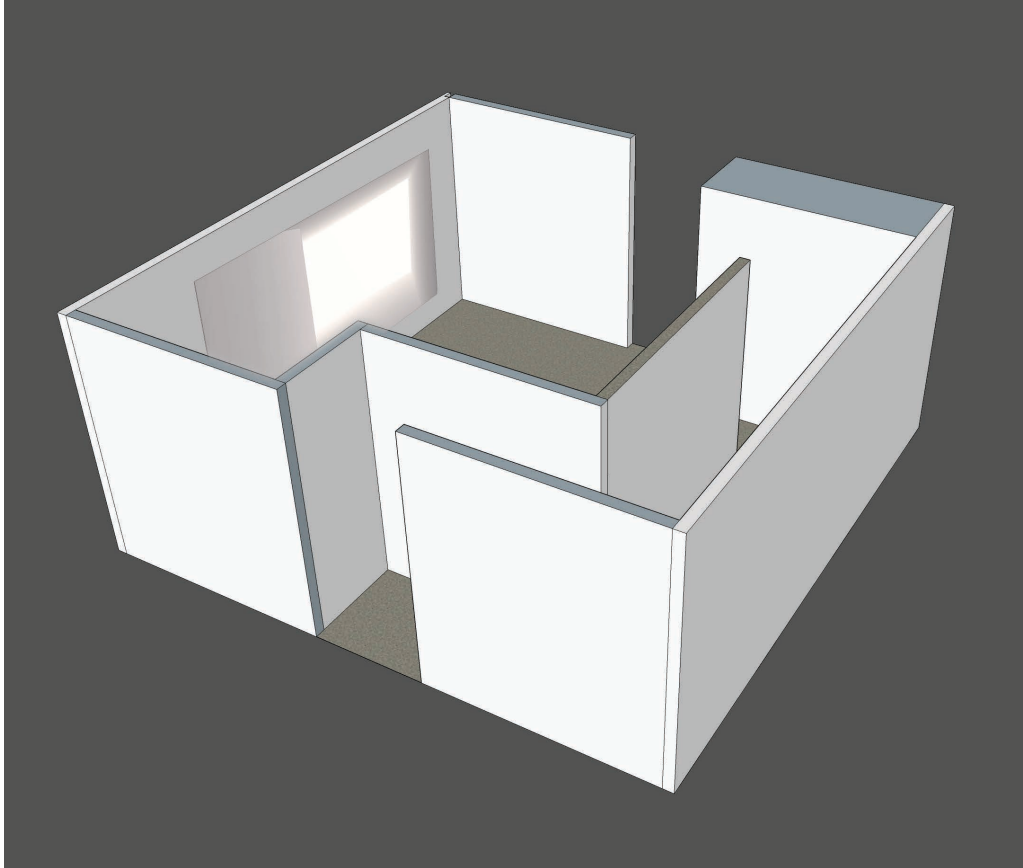
Teose eksponeerimisel ARS-i projektiruumis tekitasin installatiivse keskkonna, kus video vaatamiseks pidi vaataja samuti läbima kitsa valge koridori ja pöörama ümber nurga.

Video: <https://vimeo.com/218259400>

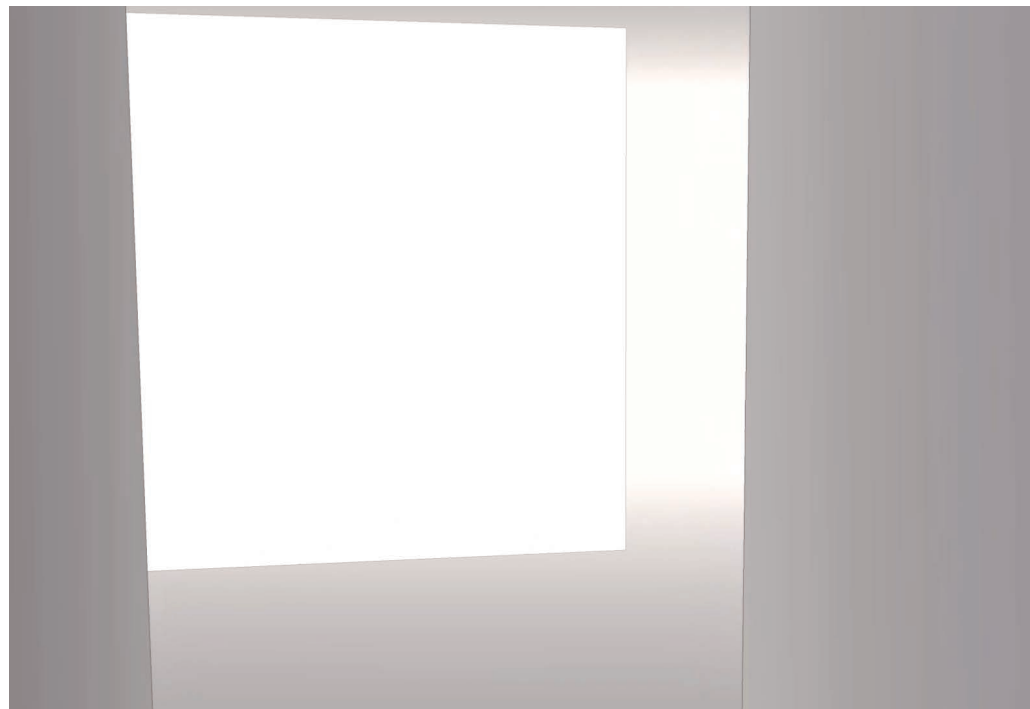
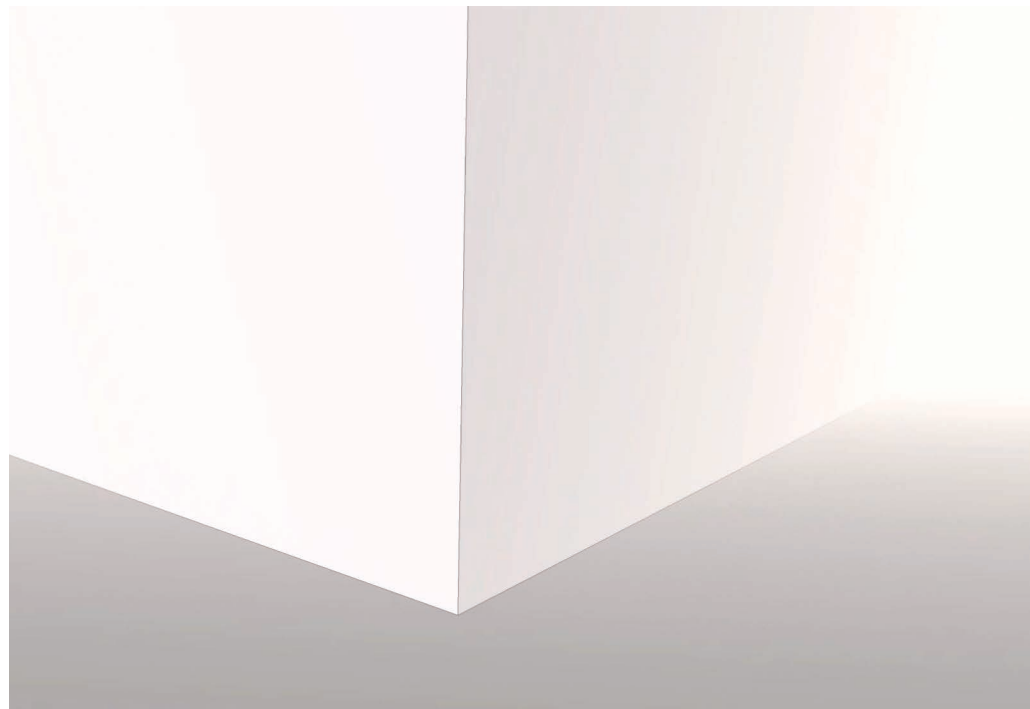
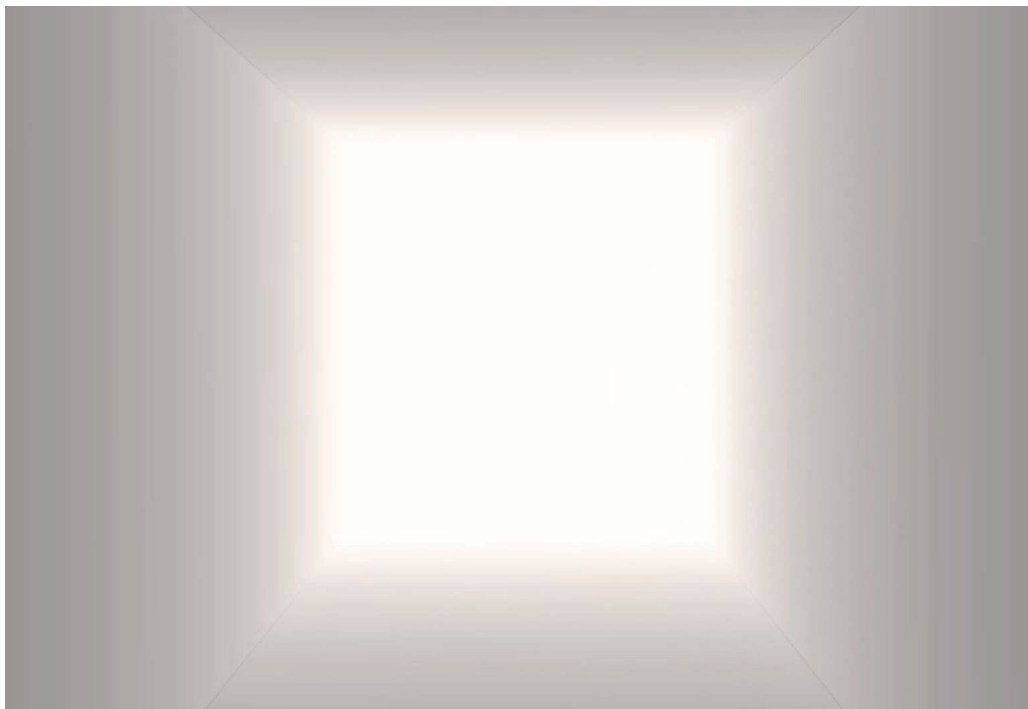
Teost on eksponeeritud näitustel:

- Dings, 2017, ARS-i Projektiruum

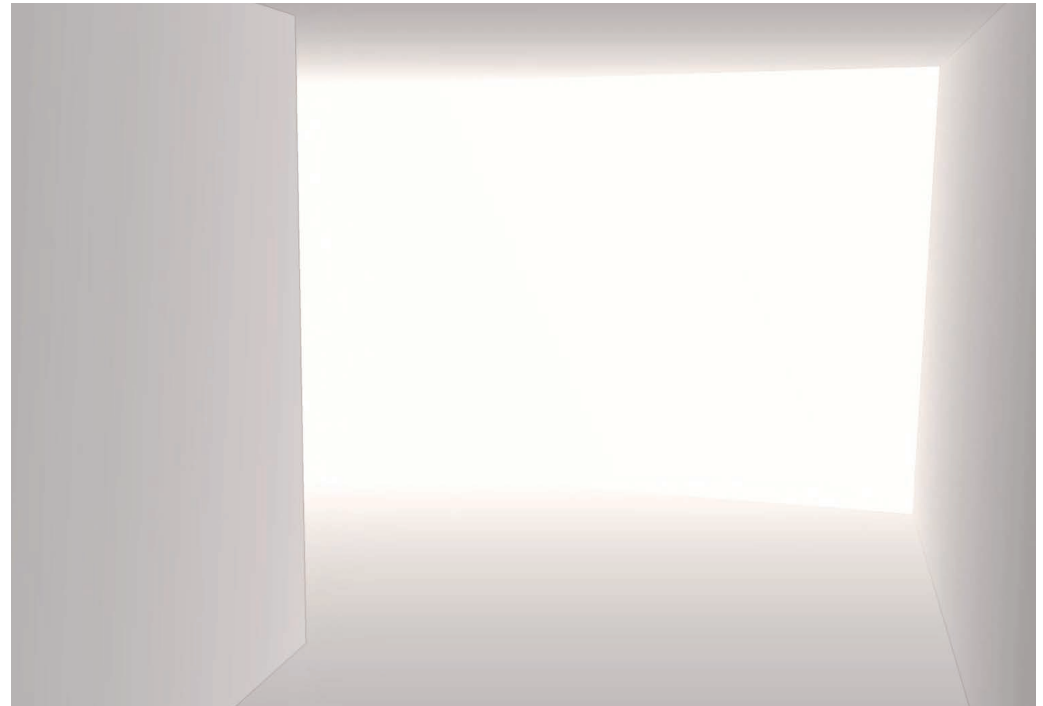
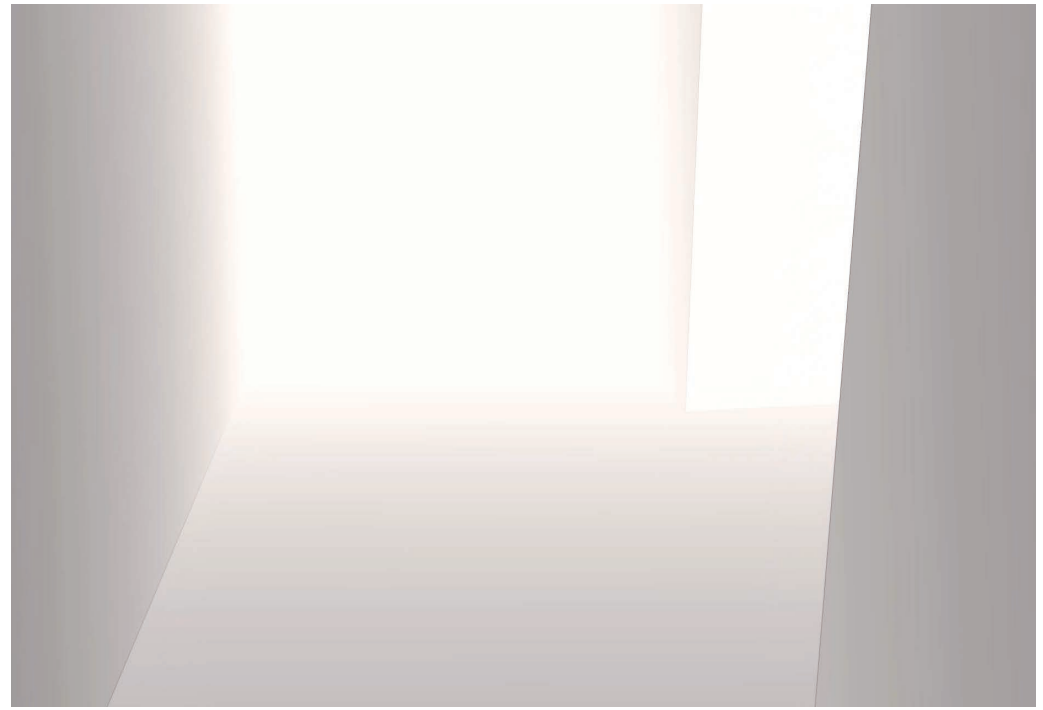
- Noore Skulptori Preemianäitus, 2017, Evald Okase Muuseum

Transiit, installatsiooniplaan, 3D joonis.

Transiit, video stillkaadrid.

Transiit, video stillkaadrid.

NEGATIIVNE RUUM

Aerosoolvärv galeriiseinal

3 x 6 m

2016

Juhendaja: Kristi Kongi

Pealkiri „Negatiivne ruum” on sõnamäng. Inglise keeles kasutatakse joonistamisõpikutes terminit *negative space*, mis tähistab objektide vahele jäävat ruumi, tühjust.

Lähtusin töö loomisel Linnahalli hoonest, mille keeruline saatus mulle südamelähedane on. Mu esialgne plaan oli teha sinna kohaspetsiifiline installatsioon, kuid mul ei tulnud alguses ühtegi väga head mõtet. Käisin korduvalt Linnahalli pildistamas ja nägin, kuidas ta laguneb.

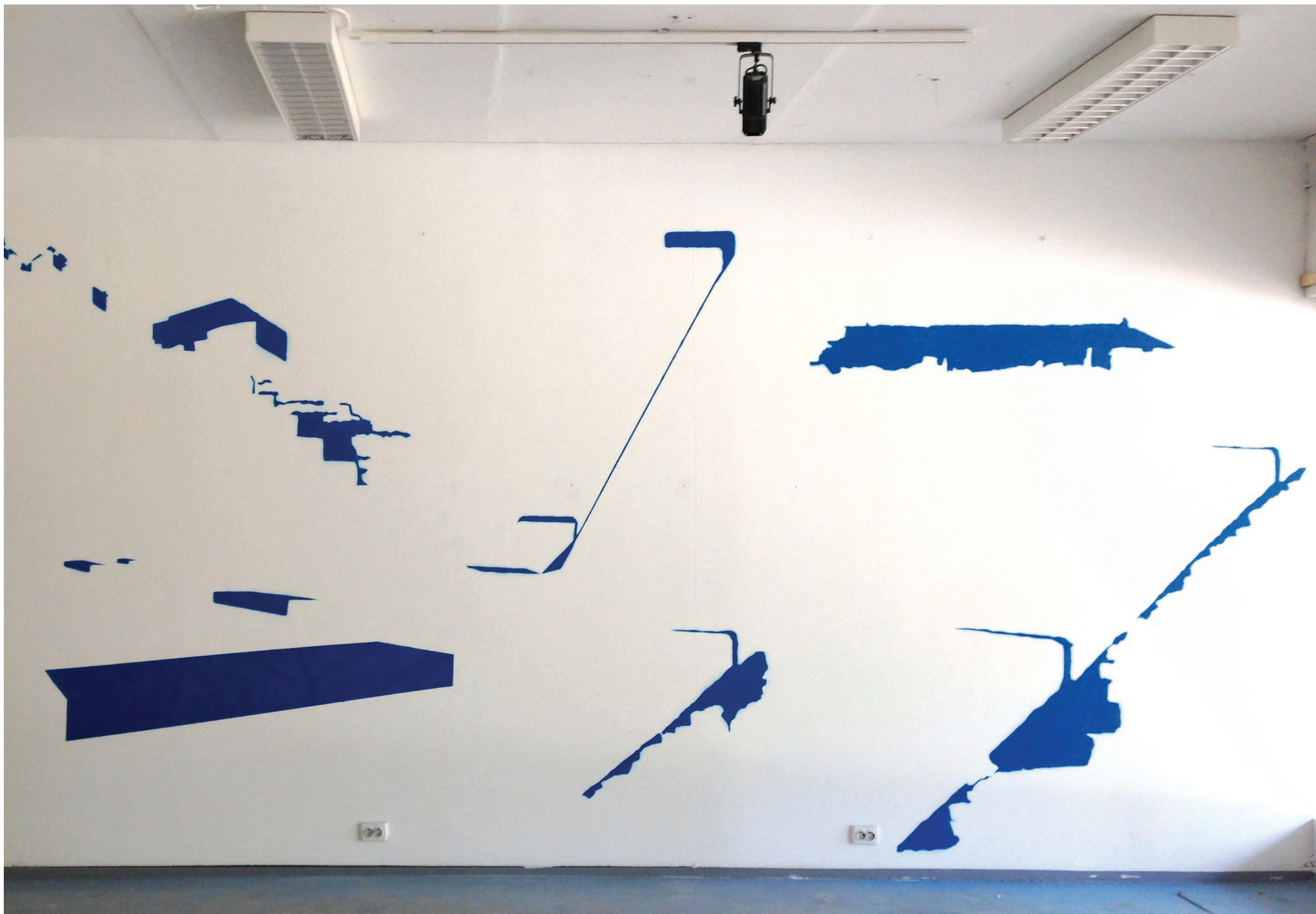
Vaatasin enda tehtud fotosid ja hakkasin neil markeerima kohti, kus mõni betoondetail või paekivi oli ära kukkunud, paigast libisenud või pragunenud. Tekkisid kujundid, mis kujutasid Linnahalli auke ja pragusid.

Nendest kujunditest panin kokku pildi ja kandsin selle šabloonide abil aerosoolvärviga Raja galerii seinale.

Teost on eksponeeritud näitustel:

- Raja Spring Show, 2016, Raja Galerii

- Feliks, 2016, Raja Galerii

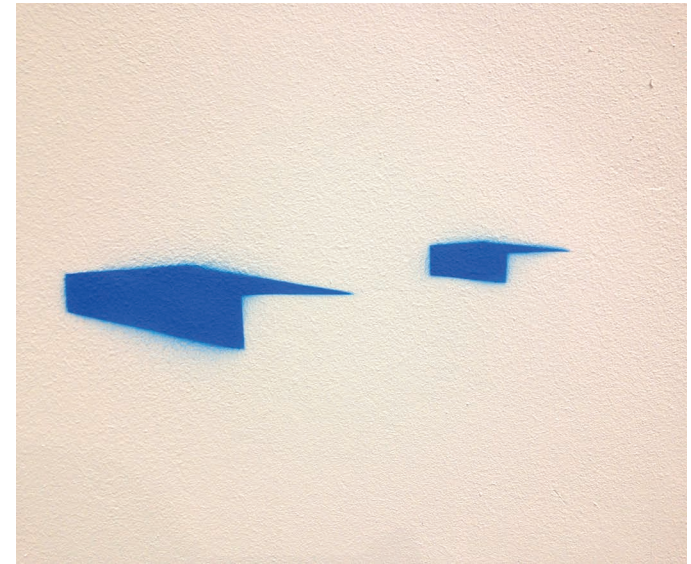

Negatiivne ruum, näitusevaade, Raja Galerii, 2016

Tööprotsess:

1. Tegin fotosid Linnahalli lagunenud kohtadest ja pragudest (üleval paremal).
2. Markeerisin pilditöötlusprogrammis ära fotodel näha olevad lagunenud kohad (all paremal, märgitud sinisega) ning saadud kujutiste põhjal valmistasin ette šabloonid.
3. Šabloonide abil kandsin kujutised aerosoolvärviga galeriiseinale (üleval vasakul).

Negatiivne ruum, detailvaated, Raja Galerii, 2016

MIRAGE@ISFAG

näituse kureerimine koostöös Taavi Kasemägi'ga

2018

Juhendaja: Stacey May Koosel

Näitus „Mirage” oli EKA skulptuuri- ja installatsiooni osakonna 3 kursuse tudengite ning välisüliõpilaste ühisnäitus.

Ühiseks lähtekohaks olid ISFAG galerii ruumid, mis kannavad endas tööstusajastu pärandit, kuuludes kunagise Elektri Keskaama kompleksi. Paraku on hoone jäänud loodusjõududele meelevalda ning on tänapäeval inimtegevuse poolt hüljatud. Industriaalse unelma lahustumine ning loodusega ühekssaamine oli läbivaks teemaks ka näituse ülesehituses.

Näitused osalesid kunstnikud: Triina Britt Aumere, Katrin Enni, Hannah Giese, Karl Johanson, Taavi Kasemägi, Kata Sichanova, Meer Vana ja Tereza Vinklarkova

Mirage@ISFAG, 2017, näitusevaated. Vasakul Taavi Kasemägi ja Karl Johanson'i tööd, paremal ülal Hannah Gieze, paremal all Triina Britt Aumere.

V NAGU VEERENNI

Fotoseeria

2018

Juhendaja: Laura Pählapuu

Hommaaž Jüri Okase fotoseeriale „Väike moodsa arhitektuuri sõnastik“ (1974-1986). Selle seerias tõi Okas vaatajate ette „siiani nähtamatuks peetud kuurid ja mullahunnikud, trafoputkad ja laohooned, rekodeeris seni igava ja banaalse erilise ja kummalisena ning tõi kollektiivsesse kujutlusse selle, mis oli seni püsinud teadvustamatuna.“ (Allikas: „Jüri Okas“, Eesti Kunstimuuseum 2017, lk 58). Kunstiteadlane Andres Kurg nimetas seda ka „vahepealsuse visuaalkultuuriks“.

Rakendasin Okase meetodit enda koduümbruses – Veerenni kvartalis, mis tundus vahepealsuse kaardistamiseks ideaalne keskkond. Kunagise tööstusmaastiku veidrad jäänused, mille keskele rajatakse nüüd uusi büroohooneid ja parkimisplatse. Samuti ladustatakse Veerenni tänava tühermaale talveperioodil Tallinna linnatänavatelt kogutud lumi. See kõik moodustab kummalisi arhitektuurseid olukordi.

V nagu Veerenni, fotoseeria, 2018

V nagu Veerenni, fotoseeria, 2018

BIGGER THAN JESUS

Joonistuste seeria

2017

Juhendaja: Urmas Viik

Kui ansambel the Beatles oli oma kuulsuse tipul, mainis Paul McCartney ühes intervjuus, et nad kuulsamad kui Jeesus (*bigger than Jesus*).

Uurin vanu fotosid, mis on tehtud the Beatles'i omaaegsetest fännidest ende emotsionaalsetel hetkedel, valisin välja kõige ilmekamad tegelased fotodelt, joonistasin nende näoilmed detailselt läbi ning paigutasin nad siis kokku uude kompositsiooni.

Bigger than Jesus, 2017, detailvaade.

SALADUS JA MELANHOOLIA

Joonistuste seeria

2016

Juhendaja: Elin Kard

Ma olin päris väike, kui nägin kunstiajaloo raamatus Giorgio de Chirico maali „Ühe tänava saladus ja melanhoolia”. Mäletan, et mind valdas selle pildi nägemisel ootamatult kurb ja üksildane tunne, kuigi ma ei saanud hästi aru, mis selles pildis seda seda emotsiooni tekitas. Kas see oli veider perspektiiv, pikad varjud, kõledana mõjuv ruum või väikese tüdruku kohalolu, kellega ma ennast samastasin.

Tahtsin taasluua samasuguse emotsiooniga illustratsiooni. Teadmata väga täpselt, mida otsin, tegelesin joonistamise perioodi jooksul regulaarselt meditatsiooniga, üritades alateadvusest vastuseid otsida, kuna meditatsioon oli ka sürrealistide poolt kasutatav praktika.

Digitaalsed joonistused tegin meditatsiooni käigus tekkinud kujutluspiltide alusel.

